Najvyšší súd **1 Ndob/2/2009**
Slovenskej republiky

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **K.**, J., T. proti žalovanému
M., M., T. T., **o zaplatenie 1 505 749,52 €,** vedenej na Okresnom súde v Trenčíne pod spisovou značkou
21 C 12/2009, **o návrhu žalovaného na vylúčenie sudcov Krajského súdu v Trenčíne**, takto

r o z h o d o l :

Sudkyne Krajského súdu v Trenčíne rozhodujúce v senáte zloženom z predsedkyne senátu JUDr. M. P. a členiek senátu JUDr. N. Č. a JUDr. D. L. **n i e s ú** vylúčené z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 16 NcC/23/2009.

Konanie o námietke zaujatosti voči ostatným namietaným sudcom Krajského súdu v Trenčíne **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Žalovaný podaním, ktoré došlo Okresnému súdu Trenčín 13. októbra 2009, žiadal o vylúčenie sudcov Okresného súdu Trenčín a Krajského súdu Trenčín z prejednávania a rozhodovania vo veci. Námietku zaujatosti sudcov odôvodnil tým, že sudcovia a žalobca spolupracujú pri výkone práv a povinností vyplývajúcich z platných právnych predpisov v zmysle zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore. Táto spolupráca môže mať aj charakter osobných vzťahov s predstaviteľmi alebo zástupcami žalobcu.

Predsedníčka senátu Krajského súdu Trenčín JUDr. M. P. a členky senátu JUDr. N. Č., JUDr. D. L., ktorému vec o námietke zaujatosti sudcov Okresného súdu Trenčín napadla na rozhodnutie, vo svojom vyjadrení k námietke zaujatosti uviedli, že sa necítia byť zaujaté, účastníkov konania osobne nepoznajú, nemajú žiaden pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom a nie sú im známe okolnosti, ktoré by spochybňovali ich nezaujatosť a opodstatňovali ich vylúčenie podľa § 14 ods. 1 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola vec predložená podľa § 16 ods. 1 O. s. p. ako súdu nadriadenému, po preskúmaní obsahu vznesenej námietky zaujatosti dospel k záveru, že nie sú dané zákonné dôvody na vylúčenie namietaných zákonných sudcov.

Podľa čl . 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti (§ 14 ods. 1 O. s. p.).

Obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, čo znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkom postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadržal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutia vo veci. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti pre uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok, pokiaľ súd má právomoc o takomto práve rozhodnúť (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 24/05 z 13. apríla 2005).

Základné právo na prerokovanie a rozhodnutie veci nestranným súdom je v občianskom súdnom konaní garantované prostredníctvom inštitútu vylúčenia sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia pre zaujatosť. Obsahom tohto práva je aj povinnosť súdu prejednať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci a rozhodnúť o ňom.

Nestrannosť je potrebné skúmať jednak zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. treba zistiť osobné presvedčenie zákonného sudcu a jednak z objektívneho hľadiska nestrannosti posúdením, či sú poskytnuté dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti v danom smere. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až od predloženia dôkazu opaku.

Treba však zároveň zdôrazniť, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 O. s. p. predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi. Vzhľadom na to možno sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania zákonne pridelenej veci len výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi celkom zjavne bránia rozhodovať v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo.

Zo zákonného ustanovenia vyplýva, že dôvodom pre vylúčenie sudcu sú rôzne skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na zabezpečenie objektivity súdneho konania, jeho nestrannosti a v konečnom dôsledku na zákonnosť a spravodlivosť.

Žalovaný vo svojich námietkach neuviedol žiadnu konkrétnu skutočnosť preukazujúcu pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom zákonných sudkýň. To, že sudcovia v rámci výkonu sudcovskej činnosti spolupracujú s orgánmi činnými v trestnom konaní ešte bez ďalšieho neznamená, že v prejednávanej veci sudca bude rozhodovať zaujato a nespravodlivo, ani z nej nemožno bez ďalšieho prejudikovať, že sa medzi nimi vytvoril taký osobný vzťah, ktorý by sudcovi bránil rozhodovať nezávisle.

Preto návrhu žalovaného na vylúčenie zákonných sudcov Krajského súdu Trenčín z prejednávania veci Najvyšší súd Slovenskej republiky nevyhovel.

O vylúčení sudcu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia možno rozhodovať len vo vzťahu ku konkrétnym osobám sudcov, ktorí sa podieľajú alebo môžu podieľať na prejednávaní a rozhodovaní veci, pretože prípadná zaujatosť je výsledkom osobného vzťahu sudcu k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom. Tento pomer je nevyhnutné zisťovať individuálne u každého sudcu zvlášť.

Zo znenia § 14 ods. 1 O. s. p. je zrejmé, že na základe námietky zaujatosti môže byť uvedený pomer zisťovaný len u zákonných sudcov, ktorí sa skutočne podieľajú na prejednávaní a rozhodovaní práve tej veci, v ktorej bola námietka zaujatosti vznesená. Najvyšší súd Slovenskej republiky nemôže rozhodovať o vylúčení všetkých sudcov Krajského súdu Trenčín z pojednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 16 NcC/23/2009, pretože na to nie sú splnené zákonné podmienky. Keďže táto podmienka vo vzťahu k ostatným namietaným sudcom splnená nebola Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o námietke zaujatosti v tejto časti podľa § 104 ods. 1 O. s. p. zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 16. novembra 2009

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková